

Nainen ja työ

KUUDES LUKU

*Jatk. vastauksia muutamiin
väittöksiin.*

Sellaisille miehille, joilla ei ole mitään muuta naisen vallottamismahdollisuutta kuin heidän pankkikirjansa — ja sellaisia löytyy paljon nykyisessä yhteiskunnassa — tai rahanansiokykyssä, olisi sellaisesta yhteiskunnallisesta muutoksesta, joka antaisi naisille taloudellisen itsenäisyyden, suuri persoonallinen vahinko. He tietysti vastustavat naisten vapautumista persoonallisten etujensa kannalta. Sisäinen vaistonsa varoittaa heitä, että jos naiset saavat korkeamman kehityksen ja saavuttavat taloudellisen itsenäisyyden niin silloin he (sellaiset miehet) joutuisivat sukupuolinautunnoista kokonaan osattomiksi. Ja siksi heitä miellyttääkin enemmän tietämättömät naiset kuin tietoiset, oikeuksiaan vaativat naiset.

On olemassa myöskin eräs luokka naisia, jotka kärsivät persoonakohtaisen häviön, jos kaikki naiset joutuisivat itsenäiseen vapaaseen asemaan. He ovat niitä naisia, jotka kuuluvat parasiittiluokkaan ja ovat joko kykenemättömiä tai tahtomattomia tekemään mitään hyödyllistä työtä elääkseen, vaan hankkivat toimeentulonsa olemalla vaimoina ja jalkavaimoina miehille, jotka voivat heidät ostaa.

Juuri nämä kaksi henkilöluokkaa aina ankarimmin vastustavat naisten pyrkimyksiä uusille työaloille.

Personalliselta näkökannaltaan katsoen he ovat oikeassa, mutta kun otetaan huomioon ihmiskunta kokonaisuudessaan, he ovat väärässä. Heidän luokkansa häviö on vain hyödyksi ihmiskunnan kokonaisuudelle.

Sellaisessa yhteiskunnassa missä naiset ovat taloudellisesti sekä henkisesti itsenäisiä — missä he eivät ole holhouksen alaisia ja riippuvaisia toisesta sukupuolesta, kuten nyt — häviää prostitutsioni kokonaan yhtä hyvin avioliitosta kuin sen ulkopuolelta. Silloin vallitsee tasa-arvoinen toveruus miehen ja naisen välillä ja silloin vasta miehen ja naisen välinen rakkaus saavuttaa todellisen arvonsa.

Mutta paitsi yläluokan miehiä ja naisia, jotka persoonallisten etujensa tähden vastustavat naisten pyrkimyksiä uusille toimialoille, löytyy pieni joukko ihmisiä, jotka aivan vakavasti vastustavat naisliikettä, peläten sen johtavan ihmiskunnan turmioon. He näkevät ainoastaan naisen kehittymisen mahdollisuuden ja ajattelevat miestä sellaisena kuin hän on tänä päivänä.

Nämä ihmiset pelkäävät, että nainen voi kohota niin paljon yläpuolelle miestä, että juopa heidän välillään tulee ylipääsemättömäksi. Kuten tiedetään, kehittynyt nainen ei voi kiintyä itseään kehittymättömämpään mieheen. Ja siksi, jos naiset saisivat vapauden ja tilaisuuden kehittyä yläpuolelle miehiä, lak-

kaisi sukupuoliyhdyntä ja ihmiskunta häviäisi maailmasta.

Jos todellakin heidän otaksomansa olisi totta, niin olisi siinä suuri vaara, mutta mies ja nainen eivät kuulu eri lajiin, vaan he kumpikin ovat puoli yhdestä kokonaisuudesta ja siksi ei kumpikaan sukupuoli voi kohota kehityksessä kovin paljoa yläpuolelle toista.*) Mies ja nainen ovat kuin valjastettu härkäpari. He voivat astua eteenpäin rinnakkain tai voi heistä yksi yhden kerran toinen toisen kerran astua etukynteeseen, mutta kumpikaan ei voi toisestaan kovin kauas edelle päästä. Heidän täytyy joko yhdessä jäädä paikoilleen tai yhdessä kulkea eteenpäin. Minkälainen on naissukupuoli nykyisissä sukupolvissa, sellainen on miessukupuoli tulevaisissa sukupolvissa.

Ja edelleen, jos käännymme tutkimaan nykyajan miehiä ja naisia sellaisina kun he ovat tänä päivänä, täytyy meidän huomata kuinka järjetön sellainen otaksuma on, että toinen sukupuoli voi kokonaan sivuuttaa toisen kehityksessä.

Meidän aikamme naisliike ei ole mikään liikakasvi yhteiskunnassa, jolla ei ole mitään yhteyttä yhteiskunnallisen kehityksen kanssa kokonaisuudessaan, vaan se on osa yhteiskunnallisen kehityksen kokonaisuudesta. Ja kun tarkastamme tätä liikettä lä-

*) Kreikassa tapahtui, että miessukupuoli hetkiseksi kohosi huomattavassa määrässä yläpuolelle naissukupuolta, mutta pian täytyi yksipuolisen kehityksen vajota samalle tasolle missä naissukupuolen kehitys oli.

hemmin, huomaamme, että se ei pyri naissukupuolta eristämään miessukupuolesta, vaan päinvastoin: se kulettaa mies ja naissukupuolta lähemmäksi toisiaan.

Nykyään paljon puhutaan "uudenajan naisesta" (joka todellisuudessa on sama kuin menneen ajan työtä tekevä nainen soveltamassa itseään nykyaikaan). Jokapuolelta häntä tarkastetaan, arvostellaan, kiitetään tai moititaan, väärinymmärretään ja ivataan.

Mutta nykyaikana on olemassa toinenkin yhteiskunnallinen ilmiö, joka kulkee rinnakkain "uudenajan naisen" kanssa. Se ilmiö on — *uudenajan mies*.

Samoin kuin naisen, täytyy miehenkin sovelluttaa itsensä uuteen aikaan. Uudenajan naisen pyrkimys työhön ja vapautteen löytää vastakaikua uudenajan miehen pyrkimyksissä. Eikä uudenajan mies voi mistään parempaa esikuvaa itselleen löytää kuin on se kuva, jota uudenajan nainen miehestä sydämessään kantaa.

Täytyy ihmetellä, että ihmiset voivat näin selvät tosiasiat jättää kokonaan huomioon ottamatta ja voivat erehtyä luulottelemaan, että nykyajan naisliike pyrkii erottamaan miehiä ja naisia kauemmaksi toisistaan.

Olemme nimittäneet nykyajan naisliikettä pyrkimykseksi uusille toimialoille välttääksemme naissukupuolen vajoamisen parasitismiin tai elämään yksinomaan sukupuolioletoina. Mutta me voimme myöskin nykyajan naisliikettä kutsua pyrkimykseksi saattaa sukupuolet lähemmäksi toisiaan, saattaa mie-

Babylonilaiset naismarkkinat. Naisia myydään vaimoksi enimmään ta rjooville.

het ja naiset samoille toimialoille missä on yhteiset edut, yhteiset ihanteet ja täydellisempi keskinäinen ymmärrys kuin mitä vielä koskaan miehen ja naisen välillä on ollut.

Mutta mistä sitten johtuu kaikki ne eripuraisuudet ja kärsimykset, jotka tuon liikkeen mukana kulkevat? kysyttäne. Ne eivät suinkaan johdu siitä, että miehet ja naiset ovat erkaantumassa toisistaan, vaan ne johtuvat taistelusta vanhojen käsitteiden ja uusien käsitteiden välillä. Ja tämä vallankumous ei suinkaan rajoitu yksinomaan naisliikkeeseen, vaan se on havaittavissa kaikkialla yhteiskunnassa.

Meidän yhteiskuntamme elää murrosaikaansa. Siinä tapahtuu alinomaisia taloudellisia uudistuksia, joilla on vaikutuksensa ihmisten henkiseen elämään sekä tunteisiin ja moraaliiin.

Ei ainoastaan joka vuosikymmen, vaan joka vuosi, melkein joka päivä tuo mukanaan uudistuksia ja muutoksia ja pikaiset muutokset eivät voi tapahtua ilman särkemättä vanhoja tapoja ja vanhoja käsitteitä ja samalla saamatta aikaan kärsimyksiä. Jokaikainen uusi aikakausi on tuskaa synnytetty.

Jos lajittelemme ihmiskunnan luokkiin, sellaisena kun löydämme sen nykyaikana, niin löydämme jokaisesta tyypistä sekä naisia että miehiä. Porton rinnalla, joka kulkee katukujilla ruumistaan kaupaten, löydämme miehen, joka on aivan yhtä halukas ostamaan naisen ruumiin kuin nainen on sen myömään. Parasiitti-naisen rinnalla, joka

etsii vain huvitusta, löydämme miehen, joka etsii huvitusta hänen kanssaan. Ja uudenajan naisen rinnalla, joka pyrkii työhön ja joka etsii miessukupuolesta itselleen tasa-arvoista toveria, seisoo uudenajan mies halukkaana omistamaan hänet niillä ehdoilla, jotka nainen hänelle antaa.

Erilaiset toimet nykyaikana hyvin usein rikkovat perhesuhteet ja avioliitossa olevan miehen ja naisen välillä ei ole muita siteitä kuin ulkonaiset tavat ja lait. Siksi ei nainen ole koskaan uuden elämänuran ovelle kolkuttanut turhaan. Mies on ollut sen valmis avaamaan jo ennen kun hän on edes ehtinyt kolkutmaan. Eivät ne ole miehet, jotka sukupuolena taistelevat naissukupuolen pyrkimyksiä vastaan, vaan vanhat käsitteet taistelevat uudistuksia vastaan. Yhtä usein ja ehkä useamminkin tulee vastustus naisten uudistuspyrkimyksiä vastaan naissukupuolen taholta.

Me, jotka uuden vuosisadan alussa tähystelemme tulevaisuuteen, näemme siellä uuden yhteiskunnan, missä vallitsee täydellisempi sopusointu miehen ja naisen välillä kuin mitä maailma on vielä koskaan nähnyt.

Unelmissamme me kuulemme jo avaimen viimeisen kerran kiertyvän porttolan ovelle ja kuulemme viimeisen kerran helähtävän sen rahan, jolla naisen ruumista on ostettu. Me näemme viimeisenkin seinän kukistuvan, joka on ollut erottamassa naista miehestä.

Muinainen kaldealainen näki kerran näyn Edenin yrttitarhas-

ta, joka oli kaukaisessa menneisyydessä. Hän uneksi, että siellä mies ja nainen elivät täydellisessä sopusoinnussa siihen asti kuin nainen söi tiedonpuusta ja narrasi vielä miehensäkin syömään saman puun hedelmästä. Ja silloin heidät molemmat ajettiin ulos maailmaan raatamaan ja kärsimään sentähden, että he söivät tiedonpuusta.

Meillä myöskin on unelmamme yrttitarhasta, joka on tulevaisuudessa. Me uneksimme, että siellä mies ja nainen yhdessä lähellä toisiaan ja vierekkäin syövät tiedonpuusta ja yh-

dessä tekevät työtä ja yhdessä rakentavat Edenin, paljoa ihanamman kuin oli se Eden, josta muinainen kaldealainen uneksi.

Kerran eräs mies ilmestyksessä näki uuden taivaan ja uuden maan. Me näemme vain uuden maan, mutta siellä vallitsee rakkaus — toverien, työ-kumppanien keskinäinen rakkaus. Ja sentähden, että tulevaisuus meille lupaa niin paljon, me kaikkialla kohotamme huutomme: "Antakaa meille työtä ja sellainen kasvatus, joka sovelluttaa meidät työhön."

(Loppu)

Selma Jokela.

UUDENAJAN NAISELLE

*Eestä ahkeroit sä yhteishyvän,
puolest' ihmiskunnan ihanteiden.
Muistat aina tehtäväsi pyhän,
toimit oman kutsumukses tietten.*

*Ammoin heitit kurjat valheluulot,
uudenajan säveliä soitat.
Huulillasi ain' on sotahuudot:
taistelulla, orja, onnes voitat.*

*Ohjaat lapses oikeuden tielle,
kerrot heille luonto-jumalasta.
Helvetti tää elämä on meille,
muodostetaan taivas maailmasta.*

*Näin sä haastat, innostaen toista,
joka tuntee toimiin väsymystä.
Sanoissas on pontevuutta, joista
heikot taas saa taistoon yllytystä.*

*Nousit nainen, nainen uudenajan,
nousit vuosisatain hämärästä.
Kiitos sulle! Kiitos, nytpä vasta
toivo ompi köyhäin kevähästä!*

Mikael Rutanen.